

היונתן פולארד

הנה חיפשנו דילוג "פולארד" בחיתוך עם המספר "שלשים", וקיבלנו חיתוך הכי קרוב. לאחר מכן במקביל לו מצאנו דילוג "יונתן" וכבר מבחינה הסתברותית ברור שמדובר בצופן. וידוע שפירסמו ארצות הברית שהם משחררים את יונתן פולארד הי"ו זאת השנה השלושים שהוא מרצה עונש מאסר שם והוא מילא שנותיו וצפוי להשתחרר אבל לא יוכל לעלות לארץ והוא ישאר בארצות הברית עוד חמש שנים.

אוישבי יוסף מצר יהיה ואחיו וכל העליות אתו לקבר אתאבי ואחר יקבר אתאבי ויראו אחי יוסף כי מתאביהם יאמרו לו יטמנו יוסף ואתו ויצו אל יוסף יאמר אבי צוה לפני ימותו לאמר כה תאמר ול' יוסף אנסא נא פשעא יד' וחסאתסכ' רעה גמלו ועתה שא אל פשע עבדי ילכו גסאחי ו' ו' יוסף ו' יאמרו הננו וכל עבדי יוסף אמר להם יוסף אלת יראו כי התחלתה יסא נ' ואתם חשבתם על ידע האלהים חשב על ועתה אלת יראו נכ' וכל כל אתכם ואת פכם וינחם אתם וידבר על לבם וישיבו יוסף מצר ויהוא רב יתאבי ו' יוסף מאה ועשר שנים יר' רבן מנשה ילדו על בר כ' יוסף ו' יאמרי וספאלאחי ו' אנכי מתו אלה יוסף יד' פקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ אשר נשבע לאברהם ישראל למ' פקד' ו' אלהים אתכם והעלתם את עצמת ימזהו ימת יוסף בן מאה ועשר ש' יוסף יזנוט ואתו ו' יי' שם בארון במצר יסו אלה שמו תבנ ובייתו באר ורובן שמעון ו' ו' יהודה ויששכר וזבולן ו' בני ימין ו' ו' נפתלי ג' ואשר ו' יהי' ל' נפש יצא י' יד' יעקב שבע יוסף ו' יוסף הבמצר ו' אובן י' ישראל פרו ו' ישר ו' ירבו ו' יעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם ו' יקמלך ו' ד' ש' למצר י' יס' ל' יד' עתי ו' יוסף ו' יאמר אל עמו הנה עם זלופן ירבה חיה כי תקרא נהמלחמה ו' יוסף גסה אעל שנאי נ' ו' נלחם בנ' ו' ו' עלה מן הארץ ו' ישימו על י' ו' י' מסי' סלמ' ענתו בסבלתם ו' יבן סוכאשר יענו את כן ירבה ו' יפרץ ו' יקצו מפני בני ישראל ו' יעבדו מצר יסאת בני ישראל בפרך ו' ימרו את חייהם בעבדה קשה חמרו ו' בלב עבדו בהספרך ו' יאמר מלך מצר יסלמי לדת העבר יאשר שם הארץ שפרו שששן יתפועתו יאמר ב' לד' כן יאמר עברי ו' תורא יתן על האבן יסא

תמונה 1: דילוגים מקבילים "יונתן" ו-"פולארד".

ורואים שאת הדילוגים חותכת הפרשייה של יוסף, וכן הכתוב: ו' יצו אל יוסף, יוסף חותך ממש את הדילוג פולארד, ואל תתמה שפולארד הוא ממש רומז ליוסף בהרבה עניינים כפי שנראה בהמשך, והראיה: "יוסף" בגימטריה קטנה בדיוק שווה "יונתן", ויותר מזה כידוע שפולארד חזר בתשובה בכלא בארה"ב וגם התחתן שוב, ובהוראת הרב הגדול מרדכי אליהו זצ"ל שינה את שמו ליהונתן, והוסיף ה', וגם יוסף עצמו ידוע שנתוספה לו ה' בשם כמו שכתוב (תהלים פא): "עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעבדנה", ואמרו חז"ל (סוטה י:) אמר רב חנין בר ביזא א"ר שמעון חסידא יוסף שקדש שם שמים בסתר זכה והוסיפו לו אות אחת משמו של הקב"ה דכתיב: "עדות ביהוסף שמו". ויתכן מאוד שיהונתן קידש שם שמים בסתר ולכן זכה שיתוסף לו ה' לשם וחזר בתשובה (ואולי מה שמסר את המסמכים לישראל והציל חיי אדם זה קידוש שם שמים בסתר ודאי).

וכתב המצודות פירוש הפסוקים: עדות. ביום הזה שמו עדי הזהב על יוסף כמ"ש וישם רביד הזהב על צוארו", כי אמרו חז"ל בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים: בצאתו. בעת שיצא למשול על ארץ מצרים. והנה אמנם יונתן צפוי כרגע לצאת ב-20 לנובמבר זה אחרי ראש השנה חודש וקצת אבל אולי זה ישתנה. ויש מפרשים עדות מלשון עדים.

והנה האמת שכבר הרבה זמן ידענו שפולארד רמז בדילוגים בעניין של יוסף שהיה בכלא המצרית שלא כדון, ואולי ממש כמו יוסף כזכור שמכרו אותו למצרים ושם עבד אצל פוטיפר ואשתו ניסתה לפתות אותו ללא הצלחה עד שתפסה בבגדו והוא ברח, והיא הפלילה אותו. ופולארד אמנם ניראה שריגל באמת לטובת ישראל כשעבד בחיל הים האמריקאי העביר מסמכים לגורמים ישראלים, אבל מה בכך אולי הציל מאות חיי אדם וכוונתו היתה לטובה, ובסוף הופלל על ידי מפעיליו הישראלים (העידו שריגל במשפט בארה"ב). וכשניסו יונתן ואשתו לברוח מה-FBI אמרו להם לברוח לשגרירות הישראלית שם לכאורה לא יעצרו אותם אבל לא נתנו להם להיכנס לשגרירות ועצרו אותם בחוץ. זה כעין יוסף שברח ובגדו בידה והיא צועקת ותפסו את יוסף ושמו אותו בכלא המצרי.

והנה פולארד נגזר עליו שלשים שנה לשבת בכלא סה"כ. וליתר ביאור שמענו גם ראינו שפולארד תחילה הועמד לדין בארה"ב והציעו לו עסקת טיעון בסעיף ריגול עבור מדינה ידידותית, לשבת עשר שנים בכלא בלבד. ולזה הוא הסכים, וכך טוען רפי איתן שהפליל אותו והעיד נגדו, שהסכים לעשות זאת כי חשב שיועמד לעשר שנים ולא יותר. והנה לאחר כמה ימים הוציא מזכיר ההגנה האמריקני מזכר לבית המשפט ובו מפורט שפולארד היה קשור לסוכנים הסובייטים ופגע בטחון הלאומי של ארה"ב, הלכך בית המשפט שאינו מחויב לעסקת הטיעון החליט להוסיף על ענשו 20 שנה נוספות. ועתה הט אזניך, כי הנה המפרשים כתבו על פסוק: "וְהָיָה מִקֵּץ שְׁנָתַיִם", שבסוף השנתיים האלו

השתחרר יוסף מבית האסורים, ואלו השנתיים הם רק תוספת ולא ידוע כמה זמן יש ממש. ולכאורה אם ירד למצרים בגיל 17 ועמד לפני פרעה בגיל 30 כמו שכתוב בהמשך¹, אז היה בבית סוהר לפחות 12 שנה וכ"כ בעל הטורים. ולכן נגזר על יוסף עשר שנים תחילה כמו יונתן ממש, ולאחר מכן כיון שבטח ברהבים אלו המצרים שישחררו אותו (שר האופים) אז התארך העונש שלו ונתוספו לו שנתיים. והנה באותו העניין ממש נתוספו ליונתן פולארד **שני עשורים** שהם כנגד שנתיים ימים, ולא ידענו מה סיבת מעשיו שגרמו לו זה. ויוסף רק שנתיים משום שהיה אצלו מעשה חוסר בטחון דק בדרגתו. והנה דע שהמצרים הנקראים **רהבים** רומזים ל**ארה"ב**. וכמו כן לכאורה יונתן לא יכול לחזור לארץ חמש שנים ויוסף ג"כ היה כלוא בארץ מצרים חמש שנים מהרגע שנודע ליעקב: "וְכַלְפֵּלְתִי אֶתְךָ שָׁם כִּי עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן תִּוָּרֶשׁ אֶתָּה וּבִיתְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ", כלומר חייבים להישאר במצרים עוד חמש שנים שרק שם יש את מאגרי התבואה לאכול.

וכן מה שכתוב בטבלה **פְּקֹדֵי אֱלֹהֵי מִצְרָיִם**: רומז לגאולת מצרים של בני אחרי רד"ו שנים, והנה אם נחשיב את כל ימי יוסף כגלות (אע"ג ש-17 שנה היה במחיצת אביו), נקבל **פול ארד**, שרומז בחינת נפילה לבור, ובחינת ירידה למצרים, חמ"ש (בראשית מו): "**אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרָיִמָה כֹּה יוֹסֵף**", והנה גימטריה **פ"ל** היא 110 כמניין שנותיו של יוסף, וגימטריה **רד"ו** הוא 210 כמניין הגלות של מצרים ודו"ק.

ועוד, כידוע יוסף ירד למצרים ונכנס לבור משום שריגל אחיו והביא דיבתם רעה אל אביהם כמ"ש: "**וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דִּבְתָם רָעָה אֶל-אֲבִיָּהֶם**", והיכן מצינו שהמוציא דיבה הוא נקרא מרגל, בפרשת שלח לך שתרו את הארץ והביאו דיבת הארץ רעה ולכן נקראו מרגלים אצל חז"ל. ורוגל הוא מלשון מהלך כדי לאסוף מידע וכעין זה המלשין והמוציא דיבה שמהלך לאסוף מידע. ולכן יוסף ריגל לאביו ולכן שמו אותו בבור וירד למצרים ושוב נכנס לכלא, וכמו כן יונתן פולארד ריגל לישראל, ולכן נכנס לכלא בארה"ב.² והנה אחי יוסף נענשו משום שמכרו את יוסף ולא היו צריכים לעשות כן, כי היה נענש בידי שמים לבד, ולכן אחרי זה היה צריך לתקן את זה ואמר להם: "**מִרְגְּלִים אַתֶּם לְרֵאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאֶתְּם**" (בראשית מב) וגרם להם להרגיש מרגלים וכך יתוקן עוונם. וכן מוכח מהדילוג **וַיֵּצֵאוּ אֱלֹהֵי יוֹסֵף**: "**וַיִּרְאוּ אֶחָי יוֹסֵף כִּי מֵת אֲבִיָּהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהִשָּׁב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ: וַיֵּצֵאוּ אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צָוָה לָפָנַי מוֹתוֹ לֵאמֹר: כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנֵנוּ שָׂא נָא פֶשַׁע אֶחָיךָ וְחֲטֹאתָם כִּי רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לְפָשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ**", ורואים שהרגישו אשמים וביקשו כפרתם. ודי בזה שתבין הכול.

¹ כשהיה בן 17 שנה כתוב (בראשית לז) אלה תלדות יעקב בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן, ואז ירד למצרים ונכנס לבית הכלא וכשהיה בן 30 שנה כתוב: "ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים". זה לשון בעל הטורים על פסוק "ויהי מקץ שנתים": **ויהי מקץ**. נאמר כאן מקץ ונאמר באברהם מקץ עשר שנים מה להלן עשר אף כאן לסוף עשר שנים ופירוש ויהי מקץ דהיינו לסוף עשר ועוד שנתיים: ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם. בגימטריה עשר שנים ע"כ. ולכאורה שנה אחת היה בבית פוטיפר.

² ולכאורה צריך לעיין בעניין יוסף ורש"י פירש שהביא דיבתם רעה: "כל רעה שהיה רואה באחיו בני לאה, היה מגיד לאביו, שהיו אוכלין אבר מן החי, ומזלזלין בבני השפחות לקרותן עבדים, וחשודים על העריות. ובשלשתן לקה, על אבר מן החי, וישחטו שעיר עזים במכירתו, ולא אכלוהו חי (כדי שילקה בשחיטה) ועל דבה שספר עליהם שקורין לאחיהם עבדים, לעבד נמכר יוסף, ועל העריות שספר עליהם, ותשא אשת אדוניו וגו", והנה פירשו השפתי חכמים שלא היו רשעים ח"ו בני יעקב והיו צדיקים א"כ איך עשו כל אלה, אלא שהיו עושים דברים מותרים אבל חשד בהם ולא שפט לכף זכות, והנה עדיין קצת קשה מדוע נענשו האחים אם עשו כדן להענישו, ולכן נראה שמן הדין ודאי ראוי לעונש אבל לא היו צריכים לעשות זאת בעצמם כי זה איסור הבאת דיבה שעונשו בידי שמים, ולכן הקפידו איתם כמ"ש הנביא על מוכרם בכסף צדיק. וכן דויד המלך במעשה אוריה החתי ובמעשה שאול, וכן מעשה שמעי בן גרא שנתן לקב"ה לדונום.